

Ik vakaru dziedāt gāju

Dl

1. Ik va - ka - ru
dzie - dāt gā - ju, (Vilcējas) ū -
sud - ra - bi - ū -
2. Izdziedāju savu pūru,
Savu zīļu vainadziņu.
3. Kalnīņāi stāvēdama,
Grozu savu vainadziņu.
4. Kur tas gaiši atspīdēja,
Tur mūžīnu nodzīvoju.

Tumšas naktis, zaļa zāle

LMFM I

1. Tum - šas nak - tis, za - ja zā - le,
lau - kā lai - du ku - me - li - ū, tum - šas nak - tis,
za - ja zā - le, lau - kā lai - du ku - me - liŋ'.
2. Nu, Dieviņi, tava vaļa,
Nu tavāi rociņāi,
3. Nu tavāi rociņāi
Manis labis kumeliņis.

Es čigāna puika biju

LTMg

1. Es či- gā- na pui- ka bi- ju, man či- gā- na sie- vas māt',

ai- da dul- la, ai- da dul- la, ai- da rū - di ral- la- la!

2. Čigāns mani iemācīja
Savu gudru padomiņ':

3. Pa tirgiemi zirgus mīti,
Pa krūmiemi jērus zagt.

4. Čigānami sešas meitas,
Visām sešām raibas kleit's.

5. Ja tas manim vienu dotu,
Es tam savu Minnu dotu.

Aijā, Ancīt, aijā

Zd

1. Ai- jā, An- cīt, ai - jā, sal- dā mie- dzī- nā,

mā- siņ' te - vi šū - pos vieg- lām ro - ci- nām.

2. Augs trejādas avis manam Ancīšam,
Strup' un garastītes, sprogainītes ar.

3. Trejiem zirgiem brauca tavās krustībās,
Dievs dos Ancīšami sešiem zirgiem braukt.

Kas kaitēja nedzīvoti

Di

1. Kas kai - tē - ja ne - dzī - vo - ti di - ža me - ža
ma - li - ḥā - i, kas kai - tē - ja ne - dzī - vo - ti
di - ža me - ža ma - li - ḥā - i, kas kai - tē - ja
ne - dzī - vo - ti di - ža me - ža ma - li - ḥā!

2. Pieci brieži man arami, 5. Vārna tāda puspelēka,
Sešas stīrnas ecējamas. Tā bij mana moderite.
3. Ar vilciņu vagu dzinu, 6. Cielaviņa baltu kaklu –
Lapsa vagu metējiņa. Tā galdiņa klājejiņa.
4. Zaķit's kūla kankālīšus 7. Cīrulītis – zirgu puisis,
Ar pakaļas kājiņāmi. Ar pelēku paltraciņu.
8. Žagatiņa garu asti,
Tā bij' ziņas devējiņa.

Kur tu tecī, gailīti manu?

Di

1. Kur tu te - ci, kur tu te - ci, gai - lī - ti
ma - nu, kur tu te - ci, kur tu te - ci,
gai - lī - ti ma - nu, no rī - ti - ḥā
ag - ru - mā - i, no rī - ti - ḥā ag - ru - mā?

2. Ciemā teku, ciemā teku meitas celt
No rītiņa agrumā.
3. Ietecēju, ietecēju sētiņā,
Trīs reizītes nodziedāju.
4. Celies, mana, celies, mana līgaviņa,
Jau gailītis nodziedāja.

Āvu, āvu baltas kājas

Di

1. Ā - vu, ā - vu bal - tas kā - jas,
 lē - cu dār - zi - nā - i, ā - vu, ā - vu
 bal - tas kā - jas, lē - cu dār - zi - nā - i.

2. Lēcu, lēcu dārzīnāi,
 Plūcu baltas rozes.

3. Plūcu, plūcu baltas rozes,
 Pinu vainadziņu.

4. Pinu, pinu vainadziņu,
 Liku galvīnāi.

5. Liku, liku galvīnāi,
 Bridu jūriņāi.

6. Sacēlāsi rīta vējis,
 Nopūš vainadziņu.
7. Nopūš manu vainadziņu
 Jūras dzelmtēi.
8. Tais', brālīti, liepu laivu,
 Brauc pēc vainadziņa.
9. Liepu laiva – smaga laiva,
 Tā grimst dibenāi.
10. Tais', brālīti, ošu laivu,
 Brauc pēc vainadziņa.
11. Ošu laiva – smaga laiva,
 Tā grimst dibenāi.
12. Tais', brālīti, ziedu laivu,
 Brauc pēc vainadziņa.
13. Ziedu laiva – viegla laiva,
 Pārvēd vainadziņu.

Ai, zaļāja līdaciņa

B

1. Ai, za - jā - ja lī - da - ci - ņa, nāc ar ma - ni
ro - tā - tie - si, nāc ar ma - ni ro - tā - ties.

2. Tu dzīļāji jūriņāji,
Es ozola laivīņāji.
3. Jūra prasa smalku tīklu,
Laiva baltu zēģelīti.
4. Uzliek baltu zēģelīti,
Iet laivīņa pašnākdama,
5. Iet laivīņa pašnākdama
Rīgā virvju lūkotiesi.
6. Tu lūkoji mastu virvi,
Es zēģeļu audējīnu.

Bēdu, manu lielu bēdu

DI

1. Bē - du, ma - nu lie - lu bē - du,

es par bē - du ne- bē- dāj'. Ram tai, ram tai,

ra- di- ri- di- rī - di, ram-tai - rī - di ral- la- lā.

2. Liku bēdu zem akmeņa,
Pāri gāju dziedādam'.
3. Es negāju noskumusi
Nevienāi vietīņā.
4. Ar dziesmiņu druvā gāju,
Ar valodu sētiņā.

Strauja, strauja upe tecēj'

D/

1. Strau - ja, strau - ja u - pe te - cēj',
strau- ja, strau - ja u - pe te - cēj' gar brā - lī - ša
nam-du - rē - mi, gar brā - lī - ša nam - du - rēm.

2. Nedrīkstēju pāri jāti,
Baidās manis kumeliņis.	5. Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skaloj' kumeliņu.
3. Jāj, brālīti, droši pāri,
Nesliks tavis kumeliņis.	6. Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņu.
4. Apakšā ir baltas smiltis,
Virsū skaidris ūdentīņis.	7. Lai sildāsi tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

Ko tu gaidi, oša laiva?

D/

1. Ko tu gai - di, o - ša lai - va,
ma - na brā - ja val - gu - mā - i, ai - rai - rī - di,
ai - rai - rī - di, ma - na brā - ja val - gu - mā?
2. No ziemelā vēju gaidu, 5. Nelieliesi, ziemelīti,
No māmiņas iřējiņu. Es pavilkšu zēģelīti.
3. No ziemelā sagaidīju, 6. Rītā iešu jūriņāi
No māmiņas nesagaidu. Ar ziemeli maldītiesi.
4. Ziemelītis lielījāsi 7. Ziemelimi baltas putas,
Man laiviņu lecināti. Man jo balta zēģelīte.
8. Es pavilkšu zēģelīti,
les laiviņa pašņākdama.

Jūriņ' prasa smalku tīklu

Dī

1. Jū - riņ' pra - sa smal - ku tīk - lu,
lai - viņ' bal - tu zē - gé - līt', jū - riņ' pra - sa
smal - ku tīk - lu, lai - viņ' bal - tu zē - gé - līt'.

2. Uzvelk baltu zēģelīti –
let laivīņa mirdzēdam',
3. let laivīņa mirdzēdama
Sīmtu jūdžu dienīņā,
4. Sīmtu jūdžu dienīņāi,
Otru sīmtu naksniņā.
5. let laivīņa mirdzēdama
Līdz ziemeļa namdurvīm.
6. Ziemeļjam ir skaistas meitas,
Tās es braucu lūkoties.
7. Vai tu brauci vai nebrauci –
Tu jau manis nedabūs'.
8. Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāj'.
9. Tēva dubļi sidraboti,
Tautu laipa asarot'.

Nāk rudentiņis

B

1. Nāk ru - den - ti - ņis, nāk auk - sta zie - ma,
sen tei - cu brā - lē - nam lī - ga - vu jem - ti.
Nāk ru - den - ti - ņis, nāk auk - sta zie - ma,
sen tei - cu brā - lē - nam lī - ga - vu jem - ti.
2. Nej man ir muiža, 4. Prasīšu tēvam,
Nej tēvu zeme, Prasīšu mātei,
Kur likšu meitiņu, Ko dara meitiņa
Jaunu paņēmis. Svešajā zemē.
3. Taisīšu laivu 5. Uguni kūra,
Uz osta* malu, Sidrabu lēja,
Sūtišu meitiņu Apīnu vītītes
Svešajā zemē. Sadedzināja.

Tautiešami apsolīju

1. Tau - tie - ša - mi ap - so - lī - ju
rai - bus cim - dus va - ka - rā. Tau - tie - ša - mi
ap - so - lī - ju rai - bus cim - dus va - ka - rā.

2. Nav saulīte nogājusi – 6. Kamēr māte suņus rāja,
Jau tautietis pēc cimdiem. Tīkmēr cimdi tautiešam.
3. Vai, Dieviņi, ko darīšu, 7. Še, tautieti, raibie cimdi,
Mātei pūra atslēdziņ's. Tas mans pirmais adījums.
4. Zinu, zinu, ko darīšu, 8. Tas mans pirmais adījumsi –
Piemānīšu māmuliņ'. Tumsā vērpts un šķetināts.
5. Ej, māmiņa, lūkotiesi, 9. Tumsā vērpts un šķetinātis,
Ko tie ciema suņi rej. No māmiņas zagtin zagts.
10. Tautiet's cimdus gan paņēma,
Manis pašas nepaņēm'.

Jauns un traks tu, puika, esi bijis

1. Jauns un traks tu, pui - ka, e - si bi - jis,
lauz - dams ma - nu zel - ta gre - dzen - tiņ',
jauns un traks tu, pui - ka, e - si bi - jis,
lauz - dams ma - nu zel - ta gre - dzen - tiņ'.

2. Vai tu domā manim jaunu pirksti
Vai saukt man' par savu līgaviņ'?
3. Labāk tevim jaunu pirkšu
Nekā saukš' par savu līgaviņ'.
4. Saukšu tev' par savu līgaviņu,
Kamēr sārtā rīta saule lēks.
5. Kad uzlēca rīta sārtā saule –
Nu ar Dievu, ciema zeltenīt'!

Auniet manim baltas kājas

Dī

1. Au-niet ma-nim bal - ti kā-jas, au-niet ma-nim

bal - ti kā-jas, se-dziet bal-tu vil-lai-nī - ti,

vil - lai - nī', se - dziet bal - tu

vil - lai - nī - ti, vil - lai - nī'.

2. Nu es iešu tai ciemāi,
Kur mūžami neatnākšu.

4. Balta gāju tautiņāsi,
Balta kapu kalniņāi.

3. Balta gāju druviņāi,
Balta gāju sētiņāi.

5. Jūdziet bērus, jūdziet raudus,
Vediet mani smiltienāi.

6. Pārnāks bēri, pārnāks raudi –
Es mūžami nepārnākšu.

Projām jāiet, projām jāiet

B

1. Pro - jām jā - iet, pro - jām jā - iet,

es ne - va - ru šeit pa - likt. Pa - liek ma - ni

brū - ni svār - ki, kā tie šū - ti, ne - val - kāt'.

2. Projām jāiet, projām jāiet,
Es nevaru šeit palikt.
Paliek mani rudzi, mieži
Kā apsēti, nenopjaut'.

3. Projām jāiet, projām jāiet,
Es nevaru šeit palikt.
Paliek manis kumeliņis
Kā izaudzis, neiebraukts.

4. Projām jāiet, projām jāiet,
Es nevaru šeit palikt.
Paliek mana ligaviņa
Saderēta, nepajemt'.

Cīruli, cīruli, kad nemsī sievu?

B

1. Cī - ru - li, cī - ru - li, kad nemsī sie - vu?

Ai, ai, džam, džam, kad nemsī sie - vu?

2. Rudeni, rudeni,
Ap miežu laiku.	6. Pūcīte nomina
Cīrulim kāju.
3. Cīrulis salūdza
Visādus viesus.	7. Cīrulis aizveda
Pūcīt' uz tiesu.
4. Pūcīte ienāca
Neaicināta.	8. Pūcītei piesprieda
Piecpadsmit dabūt.
5. Cīrulis pajēma
Pūcīti dancot.	9. Kam nāca vedībās
Neaicināta.

Caur sidraba birzi gāju

D/

1. Caur sid - ra - ba bir - zi gā - ju, ne za - ri - na

ne - no - lau - zu, ne za - ri - na ne - no - lauz'.

2. Būt' zariņu nolauzusi,
Tad staigātu sudrabota.	6. Priekšautiņu izmazgāju
Skaidrā rīta rasījāi.
3. Jauna biju, dietin deju,
Dziedādama vien staigāju.	7. Priekšautiņu izķāvēju
Smuidra bērza galījāi.
4. Nebēdāju tās dienījas,
Kad staigāju raudādama.	8. Trīs gadiņi tas bērziņis –
Ne tas auga, ne zaļoja.
5. Asariņu noslaucīju
Zaļā zīda priekšautāi.	9. Ceturtāi gadiņāi
Zelta ziediem noziedēja.

Smuidra priede siliņāi

Zd

1. Smuid - ra prie - de si - li - nā - i,

dai - ja mei - ta mā - mi - nā - i,

trā- rā, ral- lal- lā, dai- ja mei - ta mā- mi- nai.

2. Uz priedīti cirvi trinu,
Uz meitiņu kāju auju.

4. Lai tas manim guni šķīla
Meitu mātes pagalmāi.

3. Apkaustīju kumeliņu
Tēraudiņa pakaviemi.

5. Es bij' puika, droši gāju
Pie to meitu māmuliņas.

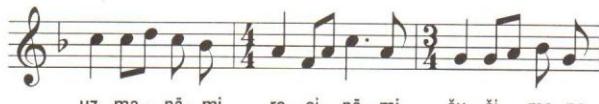
6. Stundu pieši noskanēja,
No kumeļa nolecoti.

Čuči, mana līgaviņa

Zd

1. Ču - či, ma - na lī - ga - vi - nā,

uz ma - nā - mi ro - ci - nā - mi, ču - či, ma - na

lī - ga - vi - nā, uz ma - nā - mi ro - ci - nām.

2. Kad tu vienu nogulēsi,
Tad es tevim otru došu.

3. Kad tu otru nogulēsi,
Tad es tevi modināšu.

4. Celies, mana līgaviņa,
Jau gailītis nodziedāja.

Aiz kalniņa dūmi kūpa

Di

1. Aiz kal - ni - ña dū- mi kū- pa, kas tos dū- mus

kū- pi- nāj'? Nu ti- ka tā, tim- ba- ka, tai- va- ka

til - li- di- rā, kas tos dū- mus kū- pi- nāj'?

2. Seskis dara alutīnu –
Tas tos dūmus kūpināj!

3. Krupīts nesa ūdentīnu
Sakumpušu muguriņ'.

4. Krupīts prasa: vai ir gana?
Seskis saka: vēl vajag.

5. Pieci graudi, sešas mucas,
Kas par brangu alutīn'.

6. Salts kā ledus, gards kā medus,
Ak, tu Dieva dāvanīņ!

Cīruli, cīruli, kad ķemsi sievu?

LTM b;br

1. Cī - ru - li, cī - ru - li, kad ķem - si sie - vu?

A - i, a - i, kad ķem - si sie - vu?

2. Rudenī, rudenī,
Ap miežu laiku.

3. Cīrulis aicina
Visādus viesus.

4. Pūcīte palika
Neaicināta.

5. Pūcīte aizgāja
Neaicināta.

6. Pūcīte paņēma
Cīruli dancot.

7. Pūcīte nomina
Cīrulim kāju.

8. Cīrulis pūcītei
Izknāba acis.

9. Pūcīte aizgāja
Pie kunga sūdzēt.

10. To saka kundziņš,
To gaspažīņa:

11. Pūcītei vajaga
Pērienu dabūt.

Upē nesa ozoliņu

Dī

1. U - pe ne - sa o - zo - li - ņu
ar vi - sā - mi bi - tī - tēm, u - pe ne - sa
o - zo - li - ņu ar vi - sā - mi bi - tī - tēm.

2. Dravnieka līgaviņa

Tek gar malu raudādam'.

3. Ziedu svārki mugurāi,
Vaska cīmdi rociņā.

4. Trūka, trūka tev, bitīte,
Ja tev trūka, trūks man ar.

5. Ja tev trūka sila ziedu –
Trūks man vaska ritulīts.

Kur tu skriesi, vanadziņi

Dī

1. Kur tu skrie - si, va - na - dzi - ņi,
ar tiem vas - ka spār - ni - ņie - mi,
kur tu skrie - si, va - na - dzi - ņi,
ar tiem vas - ka spār - ni - ņiem?

2. Skriešu liepas aplūkoti,
Vai ir liela izaugusi.	4. Jaunas meitas tērzēdamas
Liepai zarus nolauzušas.
3. Gan ir liela, gan ir kupla,
Zari mirka Daugavāi.	5. Aiziet mani liepu zari
Pa Daugavu līgodami.

Jūra krāca, jūra šņāca

LTMd

1. Jū- ra krā- ca, jū - ra šņā- ca mig- lai- nā- i rī- ti- ñā;	8. Ai, lūdzami, zvejnieciņi,
Velciet viņu maliņā.
2. Eima, māsas, mēs uz jūru,
Uz jūrmalu pastaigāt,	3. Uz jūrmalu pastaigāti,
Bāleliņus apmeklēt.
4. Visi bija mūs' bāliņi,
Pastariša vien nebij.	5. Meklēdamas bāleliņa,
Uzej'm jūras zvejnieciņ's.
6. Ai, jūs, jūras zvejnieciņi,
Redzējāti mūs' bāliņ?	7. Ai, jūs, ciema zeltenītes,
Tas guļ jūras dibenā.
10. Ai, jūs, jūras zvejnieciņi,
Mēs par velti negribam.	11. Vienam devu slēžu kreklu,
Otram zīda mutautiņ'.
12. Tam trešami neko doti,
Devu zelta gredzeniņ'.	13. Kuram zelta gredzeniņu,
Tam es pati piederē'.

Ai, zaļāi līdacīna

LTMd

2. Tu gul' jūras dibenāi,
Es ozola laivīņā.

3. Jūriņ' prasa smalku tīklu,
Laivīņ' baltu zēģelīt'.

4. Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laivīņa vizēdam',

5. Iet laivīņa vizēdama
Līdz tautieša robežām'.

Gaismeņa ausa

LMFM II

1. Gais - me - ņa au - sa, sau - lei - te lē - ce,
voi, ag - ri, ag - ri, sau - lei - te lēc'.
var.

2. Jaunais puiškinys
Zyrgu sadluoja.
3. Zyrgu sadluoja.
Tuoli dūmuoja,
4. Tuoli dūmuoja,
Gryuš' nūzapyute:
5. Tev, jaunais puiškins,
Treis suodi* prišķa:
6. Pyrmajā suodā
Syt** laksteigola.
12. Sveša puseite,
Borga muoteica***.

7. Utrajā suodā
Kiukoj dzagiuze.
8. Trešajā suodā
Sēd jauna meita.
9. Tev, laksteigola,
Pūri da meži.
10. Tev, dzagiuzeite,
Uoriski bārzi.
11. Tev, jauna meita,
Sveša puseite,

* suodi – augļu dārzi

** syt – pogo

*** muoteica – vīra māte

Zīdi, zīdi, rudzu vuorpa!

D/

1. Zī - di, zī - di, ru - dzu vuor - pa,
de - ve - ļo - mi ai - le - ļom, zī - di, zī - di
ru - dzu vuor - pa de - ve - ļo - mi ai - le - ļom.
2. Muni bruolji klieti taisa
Devenīmi orūdim*.
3. Taisit, bruolji, kū taisoti,
Iztaisit maļ ustabeļ'.
4. Iztaisit maļ ustabeļu
Ar trejomī durovom.
5. Pa vīnomi saule lēce,
Pa ūtromi nūrītē'.
6. Pa trešomi es izguoju –
Golvā miršu vaiņuceļ'.

* orūdim – apcirkšiem

Nadūd, Dīvsi, veitulami!

LFK

1. Na - dūd, Dīv - si, vei - tu - la - mi

bol - tim zī - dim nū - zī - deit,

na - dūd, Dīv - si, dzā - ruo - ja - mi

nū - nimt mu - nu vai - na - dzen'!

2. Dzāruojeņa leigaveņa

Kas vokora gauži raud,

Raud par veiru dzāruojeņu,

Raud par bāru kumeleņ'.

3. Aizdaguse garu skolu,

Ilgi siedi vokorā,

Ilgi siedi vokorāi,

Gaida veira dzāruojeņ'.

4. Sadag skolsi, nūdzīst guņsi,
Īt gulātu rauduodam',
Da guļteņis nadagoja,
Syt dzāruojsi durovuos.

5. Sīveņ muna, mījuotuoī,
Īlaid mani ustobā;
Voi guļteņa pataiseita,
Voi ir sylta ustobeņ'?

6. Taidam krūga dzāruojami
Sylts celeņa malenī:
Akmiņš – meikstīs spilvīnētenši,
Dubļi – boltīs paladzeņš.

7. Kam, māmeņa, maņ auklieji,
Kam tik dailu audzynuoj,
Ka tu mani atvielieji
Dzāruojeņa ruceņom?

Guoju pa mežu

LFK

1. Guo - ju pa me - žu ru - bu - lu sau - dei - tu.

Es iz - guo - ju ty - mā me - žā

za - lu, kup - lu ī - pu.

2. Tymā zaļā kuplā līpā,

Tymā zaļā kuplā līpā,

Tymā zaļā kuplā līpā

Zalta šyupeleitis.

3. Tymā zalta šyupeleitī,

Tymā zalta šyupeleitī,

Tymā zalta šyupeleitī

Gul jauna meitine.

4. Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Kaidam šeļmam tiksi?

5. Voi tu tiksi šaučam*, kraučam**,
Voi tu tiksi šaučam, kraučam,
Voi tu tiksi šaučam, kraučam,
Voi tam skripačami***?

6. Ni es tikšu šaučam, kraučam,
Ni es tikšu šaučam, kraučam,
Ni es tikšu šaučam, kraučam,
Ni tam skripačami.

7. Es jau tikšu tam puiseišam,
Es jau tikšu tam puiseišam,
Es jau tikšu tam puiseišam,
Kas mani šyupuoja.

8. Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Uci, luži, jaunuo meitiņ,
Tu jau muna byusi!

* šaučam – kurpniekam

** kraučam – drēbniekam

*** skripačami – vijolniekam

Mazs bij' tēva novadiņis

Tvdz

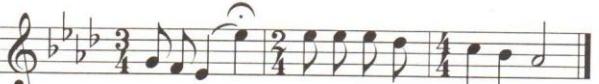
1. Mazs bij' tē - va no - va - di - ņis,

bet di - že - ni tu - rē - jās,

mazs bij' tē - va no - va - di - ņis, bet di - že - ni

tu - rē - jās, bet di - že - ni tu - rē - jās.

2. Visi sīki kadiķiši
Zied sidraba ziediņiem.

3. Arājs ara kalniņai,
Avots teki lejīnā.

4. Netrūkst maizes arājamai,
Ne ūdeņa avotam.

5. Visiem labi, visiem labi
Manā tēva zemītē:

6. Zaķim labi cilpu mesti,
Rubeņami rubināt.

Maza biju, neredzēju

D/

1. Ma - za bi - ju, ne - re - dzē - ju,

kad no - mi - ra tēvs, mā - miņ', nu uz - gā - ju

ga - nī - da - ma, kur gu - lē - ja tēvs, mā - miņ'.

2. Baltā smilšu kalnīņai,
Apakš zaļas velēniņ's.
Celies augšā, tēvs, māmiņa,
Es pacelšu velēniņ'.

3. Es tev teikšu, tēvs, māmiņa,
Ko man dara svešā māt'.
Svešā mātē mani sūta
Pie ābeles rīkstes griezt.

4. Pie ābeles piestājosi
Kā pie savas māmuliņ's:
Birst ābelei balti ziedi –
Man birst gaužas asariņ's...

Div' plaviņas es noplāvu

D/

1. Div' pļa - vi - ņas es no - pļā - vu

sar - ka - no - i ā - bo - liņ', div' pļa - vi - ņas

es no - pļā - vu sar - ka - no - i ā - bo - liņ'.

2. Dod, Dieviņi, siltu sauli, 4. Tik vien lūdzu tautu dēlu –
Labu vēju kaltējot. Lai sameta kaudzītē.

3. Pati māku sienu pļauti, 5. Es iedevu baltu kreklu
Pat' izkapti asināt. Savam sienam pļāvējam.

6. Lai tas līdzi līgojāsi
Ar baltojām āboļiņ'.

Kas tie tādi, kas dziedāja

Dl

1. Kas tie tā - di, kas dzie - dā - ja
bez sau - lī - tes va - ka - rā? Tie ir vi - si
bā - ra bēr - ni, bar - gu kun - gu klau - sī - tāj'.
2. Kūra guni, silda gaisu,
Slauka gaužas asariņ's,
Krimta cietu pelavmaizi,
Avotāi mērcēdam'.

Saulīt' tecēj' tecēdama

LFK

1. Sau - līt' te - cēj' te - cē - da - ma,
es pa - li - ku pa - vē - nī, na - va sa - vas
mā - mu - li - ñas, kas ie - cē - la Sau - lī - tē.
2. Tec, Saulīte, pagaid' mani,
Ko es tevīm pasacīš':
Aiznes manai māmuliņai
Simtu labu vakariņ'.

3. Jau Saulīte zemu, zemu,
Māmuliņa tālu, tāl'.
Teku, teku, nepanāku,
Saucu, saucu, nesasauc'.

Es redzēju jūriņāi

B

1. Es re - dzē - ju jū - ri - ņā - i
trīs zvej - nie - kus zve - jo - jam: zī - da tīk - lis,
zel - ta lai - va, sid - ra - bi - ņa zē - gé - līt's.

2. Vai, godīgi zvejnieciņi,
Redzēj't manu bāleliņ'?
Smuks puisītis baltu vaigu,
Dzelteniemi matiņiem.
3. Vai, godīga mātes meita,
Tāds guļ jūras dibenā.
Smiltis grauž tam bālus vaigus,
Ūdens matus plivina.
4. Vai, godīgi zvejnieciņi,
Velkat viņu malīņā!
Došu vienam slēžu kreklu,
Otram zīžu nēzdodziņ'.
5. Trešajami, jaunākami,
Pati sevi nodošos,
Pati sevi nodošosi,
Zēģelišu mazgātāj'.
6. Lai gan baltas ūdens putas,
Vēl jo baltas zēģelīt's.
Uzvelk baltas zēģelītes,
Iet laivīņa mirdzēdam'.

Aijā, žūžū, lāča bērni

DI

1. Ai - jā, žū - žū, lā - ča bēr - ni, ai - jā, žū - žū,
pe - kai - nā - mi kā - ji - ņā - mi, žū - žū.

2. Tēvs aizgāja bišu kāpti,
Māte ogu palasīti.

3. Tēvs pārnese medus podu,
Māte ogu vācelīti.

4. Tas mazami bērniņami
Par mierīgu gulēšanu.

Sit, Jānīti, vara bungas

LTMg

1. Sit, Jā-nī-ti, va- ra bun- gas, lī- go, lī- go!
Vārt- tu sta- ba ga - li - ñā - i, lī- go, lī- go!
Vār- tu sta- ba ga - li - ñā - i, lī - go!

2. Lai ceļasi Jāņa māte,
Lai saņēma Jāņa bērnus.

Visiem vārti appuškoti

1. Vi - siem vār - ti ap - puš - ko - ti,
Kai - mi - ña - mi ne - puš - ko - ti,
lī - go, lī - go, lī - go,
kai - mi - ña - mi ne - puš - ko - ti, lī - go!

2. Kaimiņami laiski puiši,
Savu vārtu nepuškoja.

3. Nedod, Dievis, tādu puišu,
Kādi puiši kaimiņosi.

4. Aizdzen vagu, atdzен vagu,
Mētā savu cepurīti.

Tur es dzēru, tur man tika

D/

1. Tur es dzē - ru, tur man ti - ka
tai ma - zā - i kro - dzi - ņā,
tur es dzē - ru, tur man ti - ka
tai ma - zā - i kro - dzi - ņā.

2. Sarkans alus, balta kanna,
Daiļa pati nesējīņ'.
3. Izdzer' alu, sasit' kannu,
Nobučoju nesējīņ'.

Meita gāja uz avotu

D/

1. Mei - ta gā - ja uz a - vo - tu,
uz a - vo - tu - za - ļā krū - ze
ro - ci - ņā - i, ro - ci - ņā.

2. Pretī nāca jauni puiši,
Sasit meitai zaļo krūzi.	6. Puiši meitai krūzi sola,
Meitai krūzi nevajaga.
3. Meita raud pēc zaļās krūzes:
Krūzīt, mana zaļā krūzīt'!	7. Meita raud pēc zaļās krūzes
Krūzīt, mana zaļā krūzīt'!
4. Puiši meitai naudu sola,
Meitai naudas nevajaga.	8. Puiši meitai puisi sola,
Puisi meitai gan vajaga.
5. Meita raud pēc zaļās krūzes:
Krūzīt, mana zaļā krūzīt'!	9. Sasper velns to zaļo krūzi -
Es pie puiša turēšosi,
Kā pie zelta gabaliņa.
10. Es pie puiša turēšosi
Kā pie zelta gabaliņa.	

5. Ja nedosi to meitiņu,
Es nomiršu žēlabās.
6. Kur jūs mani glabāsieti,
Žēlabāsi nomiruš'?
7. Tur mēs tevi glabāsimi,
Skaistā rožu dārziņā.
8. Tur izauga kupla liepa
Deviņiemi žuburiem.
9. Ik svētdienas meitas nāca
Vainadziņu darināt.
10. Novijušas vainadziņus,
Aiziet Māras baznīcā.
11. Māra prasa raudādama,
Kur, meitiņa, tādu ņēm'?
12. Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemēi kaldinā'.
13. Ko jūs, meitas, melojati!
Tā ir puiša dvēselīt'.
14. Tā ir puiša dvēselīte,
Žēlabāsi nomiruš'.

*Sijā auzas, tautu meita**D/*

1. Si - jā au - zas, tau - tu mei - ta,

dod ma - na - mi ku - me - jam.

Ne si - jā - šu, ne es do - šu,

ne - tik ma - nam prā - ti - ņam.

2. Tam sijāšu, tam es došu,
Kas tīk manam prātiņam,
Kas tecēja manis dēļi
Lielu ceļa gabaliņ'.
4. Stundu stāvu domādama,
Kam lai sēžu kamanās:
Vai lai sēžu pie tautieša,
Vai pie savā bāleliņ'.

3. Tautiet's jūdza, bāliniņš jūdza,
Abi jūdza kamanās.
Abiem diviem sirmi zirgi,
Izrakstītas kamanīņ's.
5. Labāk sēžu pie tautieša,
Ne pie savā bāleliņ'.
Tautiet's vedīs visu mūžu,
Bāliniņš mazu gabaliņ'.

Kur tu augi, daiļa meita?

B

1. Kur tu au - gi, dai - ja mei - ta,
ka es te - vi ne - re - dzēj', ka es te - vi
ne - re - dzēj', rai - ri - di - rā?

2. Es uzaugu pie māmiņas
Tā kā viena māmzelīt'.

3. Baltām diegu zeķītēmi,
Sarkanāmi kurpītēm.

4. Sniedz rociņu, dod mutītes,
Būsi mana līgaviņ'!

5. Velti, velti tu, puisīti,
Uz manimi lūkojies.

6. Citam tēva dēliņami
Roku devu, solījos.

Stādīju ieviņu

D/

1. Stā - dī - ju ie - vi - ņu
plā - ni - na vi - dū, stā - dī - ju
ie - vi - ņu plā - ni - na vi - dū.

2. Uzauga ieviņai
Deviņi zari.

3. Uz katra zariņa
Deviņi ziedi.

4. Sajāja tautīnas
Ziedīņus rauti.

5. Ko gribi, māsiņa,
Par vainadziņu?

6. Vai gribi – es došu
Baltajās avis?

Pūt, vējiņi

Dī

1. Pūt, vē - ji - ni, dzen lai - vi - ņu,
aiz - dzen ma - ni Kur - ze - mē.

2. Kurzemniece man solīja
Sav' meitiņu, malējiņ'.

3. Solīt sola, bet nedeva,
Teic' man' lielu dzērājiņ'.

4. Teic' man' lielu dzērājiņu,
Kumeliņa skrējējiņ'.

5. Kuru krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņ'?

6. Pats par savu naudu dzēru,
Pats skrēj' savu kumeliņ'.

Krauklīts sēž ozolā

Dī

1. Krauk - līts sēž o - zo ³ - lä,

zel - ta kok - les ro - ci - ñā,

uk - tai - ri - di, uk - tai - ri - di,

zel - ta kok - les ro - ci - ñā.

2. Vai, krauklīti, tu redzēj',
Kur aizveda mūs māsiņ'?

4. Tur aizved' mūs' māsiņ'
Uz bagāto Kurzemīt'.

3. Pār purviem, pār mežiem,
Pār smalkiemi krūmiņiem.

5. Tur dzīvoj' mūs' māsiņ'
Kā sarkana brūklenīt'.

Kumeliņi, kumeliņi

Zd

1. Ku - me - li - ņi, ku - me - li - ņi,
tu man kau - nu pa - da - ņij', trā - di rī - di
ral - la - lä, tu man kau - nu pa - da - ņij'!

2. Tu man kaunu padarījī
Lielā ļaužu pulciņā.
3. Lielā ļaužu pulciņāi,
Jaunu meitu vidiņā.
4. Tev kājiņa paslīdēja,
Man nokrita cepurīt'.
5. Kas godīga mātes meita,
Padod manu cepurīt'.
6. Kas bij tāda vīzdegune,
Iet garāmi šņaukādam'.

Tūdaliņ, tāgadiņ

G

1. Tū - da - liņ, tā - ga - diņ,
pas - tar - nie - ki dan - co. Cits ar kur - pēm,
cits ar ze - kēm, cits ar ba - sām kā - jām.

2. Es ar būt' līdzī lec's,
Man tā kurpe pušu.
Nem to siksnu, sien to kurpi,
Lec tiem ciemē līdzī!

Nu ar Dievu, Vidzemīte

D/

1. Nu ar Die - vu, Vid - ze - mī - te,

ne - bū - šu vairs šai ze - mē, ne - ie - šu vairs

sa - vā va - jā cie - ma dur - vis vi - ri - nāt.

2. Lai aug pūri*, lai aug mieži,
Kur jāj' cauri drasēdams:
Man ar drīz būs jādrasēi
Daiļā kara pulciņā.

3. Kad māmiņa to redzētu,
Kā pušķoja tav' dēliņ',
Tad tu vairsi neraudātu
Sava dēla auklējum'.

4. Uzvilks kara mētelīti,
Uzvilks kara cepurīt',
Apjodziš ar zobentīnu,
Cels uz stalta kumeliņ'.

5. Dziedādami, spēlēdami
lenaidniekus uzvarēs,
Dziedādami, spēlēdami
No kariņa mājās nāks.

Karavīri bēdājās

D/

1. Ka - ra - vī - ri bē - dā - jās, a - si - ņai - na

gais - ma aust. Ne - bē - dā - jiet, ka - ra - vī - ri,

sud - ra - bo - ta, sud - ra - bo - ta sau - le lec.

2. Sniga sniegi, putināj', Stalti jāja karavīr'.
Tālu jāja, nepazinu, Vai tie mani bāleliņ'.

3. Jāja, jāja, tālu jāj', Lielu tālu* svešumā.
Tēvu zemei grūti laiki, Dēliem jāiet palīgā.

4. Tēvu zemei brīvestīb'
Pirk sim mēs ar asinīm,
Tēvu zemes mīlestību
Mēs ar darbiem rādisim.

Div' dūjiņas gaisā skrēja

LFK

1. Div' dū - jī - ñas gai - sā skrē - ja,
 a - bas skrē - ja dū - do - dam's. Ai - jā,

ai - jai - jā, a - bas skrē - ja dū - do - dam's.

2. Div' bālini karā jāja,
 Abi jāja domādam'.

3. Vai būs jāti, vai nejāti,
 Vai palikti sētiņā?

4. Kur palika mans bālinis,
 Karodziņa nesējiņš?

5. Tur palika jājējinis
 Uz tām leišu robežām.

6. Tur staigāja Dieva dēli
 Dvēselītes lasīdam'.

7. Atraduši dvēselīti,
 Letin baltā villainē.

8. Ienes svētā paēnāi,
 Gulda Dieva šūpulī.

9. Liek enģeli, šūpotāju,
 Tas dziedāja šūpodams:

10. Ajājā, mīlā dvēselīte,
 Karā kauta, nemirus'.

148

Libiešu krasts
Līvōd rānda

Šķindu, šķindu Rīgas pile

S

LMFK I

1. Šķin- du, šķindu Rī- gas pi- le ka- kī- tei - i dan- co- jot.

2. Kaķitei zelta kurpes,
Runčām vara zābaciņ'.

Skaisti dziedi, lakstīgala

K

DI

1. Skais - ti dzie - di, lak - stī - ga - la,

Rī - gas tor - na ga - li - ķā - i,

skais - ti dzie - di, lak - stī - ga - la,

Rī - gas tor - na ga - li - ķā.

2. Es tev lūdzu, lakstīgala,
Nāc man līdzī uz Vidzemi,

3. Nāc man līdzī uz Vidzemi,
Dzied' ābeļu dārziņāi.

4. Ja tu skaisti nedziedāsi,
Apsolīšu vanagami.

5. Vanags tevi apēdīsi
Pa vienai spalviņai.

Krustiem kalta krievu zeme

V LT

1. Krus - tiem kal - ta krie - vu ze - me,
mar - gām Rī - ga aiz - mar - go - ta,
mar - gām Rī - ga aiz - mar - got'.
2. Caur krustiemi saule lēca,
Caur margāmi norietēja.
3. Es pazinu sav' bāliju
Simtiem kara pulciņāi.
4. Pieci pušķi cepurēi,
Sešas zvaigznes zobenāi.
5. No cepures gaisma ausa,
No zobena saule lēca.

Cekulaina zīle dziedā

Z D/

1. Ce - ku - lai - na zī - le dzie - da,
ē, ai - ja - jā, Rī - gas tor - na
ga - li - nā - i, ē, ai - ja - jā.
2. Laidies, zīle, zemītei,
Nāc man līdzi Kurzemēi,
3. Tu dziedāsi rozītēsi,
Es meitiņu pulciņāi.
4. Ja tu skaisti nedziedāsi,
Uzlaidīšu vanadziņu,
5. Uzlaidīšu vanadziņu,
Noplūks tavu cekuliņu.
6. No tā viena cekuliņa
Trīs pušķiņi iztaisīšu:
7. Vienu došu Dieviņami,
Otru Dieva dēliņami.
8. Trešo pate paturēšu,
Ko puisišus kaitināti.

Ai, līdzeni Rīgas ceļi

Z

LNB r

2. Kurzemnieku jauni puiši,	5. Kamēr pirka vainadziņu,
Asi kalti kumeliņi.	Trīs tautieši lūkojāsi.
3. Es ar savu bāleliņu	6. Vis' trīs saka vienus vārdus:
Apkārt Rīgas pilij braucu.	Nepērc, māsiņ, nevalkāsi.
4. Brauc iekšāi, bāleliņi,	7. Ja es pati nevalkāšu,
Pirc man rožu vainadziņu!	Būs jaunākai māsiņai.

Rīga dimd

V

DI

2. Tai meitīnai pūru kala,
Kam trejādi bāleliņ'.
3. Tēva brālis pūru kala,
Mātes brālis atslēdziņ'.
4. Viņas pašas īstais brālis
Zelta vāku liedināj'.